

Kristova síla. Působení růžového kříže

Rudolf Steiner

Esoterní hodina, Hamburk, 19. května 1910

Dříve než zahájíme dnešní esoterní úvahu, směřujme modlitbu k duchu čtvrtka. Neboť esoterik si má víc a víc osvojit pravou vyšší skromnost a pokoru, aby se se svými záležitostmi neobracel na nejvyšší božstvo, nýbrž aby si uvědomil, že mezi tímto božstvem - jež ani tím nejvyšším lidským rozumem nemůžeme ani vytušit - a námi existují všechny ty vznešené hierarchie:

*Velký, obsáhlý duchu, v
Tvém světle září život Země*

...

Dnes si naše meditace osvětlíme zase z jiné stránky. Esoterik se chce svými meditacemi intenzivněji přiblížit Kristovu duchu, pokouší se spojit se s ním vroucněji, než by to dokázal pomocí exoterního křesťanství. Událost vstoupení Kristova principu do našeho pozemského vývoje byla dokonce i pro vnější dějepis natolik zásadní, že podle ní počítáme své dělení času. V době, kdy Zoroaster spatřoval ve Slunci postavu blížícího se slunečního ducha, shromáždil kolem sebe žáky, aby z nich učinil služebníky velkého Ahura Mazdy, a sám sebe připravoval víc a víc k přijetí slunečního ducha.

Když Země se všemi svými bytostmi vzhledne ke Slunci, musí si říci, že nedokáže to, co dokáže Slunce: vyzařovat světlo. Byla by temným, černým tělesem, kdyby ji nepronikalo světlo Slunce a ona ho nemohla odrážet. Od chvíle, kdy se Kristus při události na Golgotě stal planetárním duchem Země,

nachází se v síle, díky níž na Zemi vyráží zelená rostlinná pokrývka.

Mistři moudrosti a souznění citů nám v symbolech dávají velké vesmírné pravdy a je to především růžový kříž, který když se v nás zrcadlí, v nás může probudit a posílit sílu Kristova ducha. V minulé esoterní hodině jsme viděli, že rudá růže vyjadřuje v rudé barvě pocit studu. Víme ovšem, že všechny barvy v nás vyvolávají opačné barvy, červená tedy zelenou (viz *Výchova dítěte*). Pohled na černý kříž v nás tak probouzí bílé, zářivé sluneční světlo Kristovo a prostřednictvím rudých růží je podněcována síla, díky níž z jasného světla Kristovy síly může vyrážet zelený život. Když si s tímto pocitem představujeme růžový kříž a necháváme ho v sobě takto žít, sdílíme část síly naší Země, ducha naší Země, ducha Kristova.

Jako esoterici také musíme vždy usilovat o to, abychom k věcem, jež se nám jeví jakožto májá, přistupovali s dobrými myšlenkami. Musíme být proniknuti pocitem, že ve všem dřímá jiskřička této síly a že tato jiskřička může jednou vzplanout, aby přezářila všechno zlé. Také bychom v sobě měli nést plnou důvěru v to, že všechno dobré na Zemi, všechno pozitivní zvítězí a zvítězit musí.